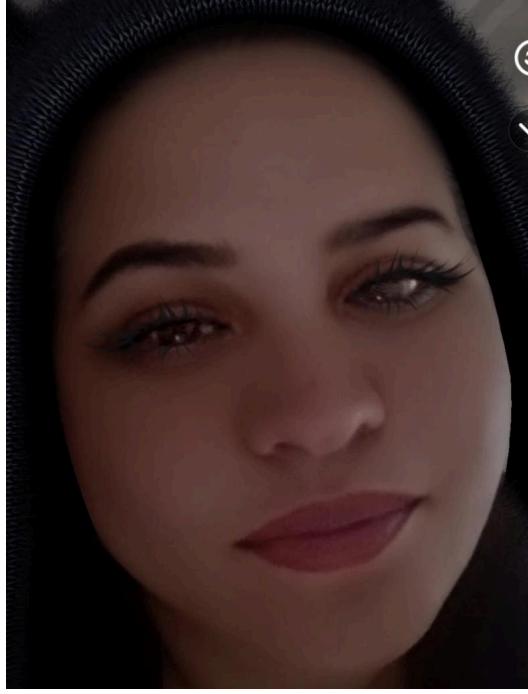

Sahte Yüzler

– Filiz · 27 Temmuz 2025

Sahte yüzler

Gözlerdeki pusuya esir düşeli,
Dost bildikçe can evimden vuruldum.
Dillerimizden süzülen sözler hep yalan,
Ruhum savruldu, kapılar suratıma kapanırken.
Ekmeğimiz gibi bölüştük, sanırken sevgiyi,
Meğerse her lokma darmadağın kalbimizdi.

Hangi rüzgar estirdi bu unutuşu?
Hangi helal dil, hangi vefalı yürek?
Nerede kaldı sırtını dosta yaslamak,
Utanç mı sardı şimdi bu insani dertten?
Gülene bahar var, ağlayana kasvet mi?
Kalpler kilitli mi şimdi, vicdanlar mühürlü mü?

Kardeşlik ipi ne zaman, nerede çözüldü?
Bir selam, bir komşu çayı, bir tebessüm...
Hangi zehir doldu da bu kadar ağır geldi?

Çıkarların gölgesi mi sardı ruhları?
Kim öğretti bu kör kuyuyu, unutuşu?
Kime emanet şimdi bu paramparça düş?

Vakit tükenmeden, son bir yalvarışla,
Gelseniz ne olur, maskesiz, ruhunuzla.
Bir özrün yankısı, bir sarılmanın ateşi,
Bir içten fısıltıyla yeniden doğsak ya...
Zira dünya malı bir yok, bir gölge misali,
Mezar dediğınse, sonsuz bir yalnızlık...

Sözüm sizedir ey, dostluktan bihaberler:
Sırt çevirmek değil, el uzatmaktır marifet.
Ve bilin ki bir gün, her şey bittiğinde,
En büyük hazineniz,
Başını dimdik tutan bir dostun,
Sessiz, kırgın duası olur sadece.

Şimdi kırık bir ayna, geçmişe bakıyor,
Her parçasında bir yüz,
Bir vefa borcu, bir ah, bir pişmanlık.
Geriye hiç kapanmayacak bir yara kalıyor,
Zaman da derman olmaz,
Yırtılan yüzlerde, yalan kanıyor...

Zaralı şampiyon der kiGüneş kaybolunca gece karasıBelki diner dedim yürek yarasıÇalıp söylemenin
tam sırasıKime de deyim ne öyleyim